

[Arnth Jensen.]

var den højtærede Undervisningsministers Ord.

Det forekommer mig meget mærkeligt, at den højtærede Undervisningsminister og det ærede Medlem Hr. Vilhelm Rasmussen vil beskyldte os for, at vi yder vor Modstand mod dette Lovforslag alene for Gaardmandsbørnenes Skyld. De siger nemlig begge to, at det i væsentlig Grad er Gaardmandsbørn, der fra Landet søger Byernes Realskoler. Men naar det er Tilfældet, vil denne Lov netop ikke ramme haardest overfor den Klasse Borgere i vort Land. Det forekommer mig, at der er en Brist i de Herrers Logik, naar de stiller det op paa den Maade. Man kan blot tage Beretningen om Læreruddannelsen for 1929; saa vil man netop se, at det ikke kan være en Slags „Toldbeskyttelse“, vi ønsker for Gaardmændene. Det fremgaar nemlig af den Beretning, at kun ca. 16 pCt. af Eleverne stammer fra Gaardmandshjem, medens ca. 50 pCt. af Eleverne stammer fra Husmands-, Fisker-, Haandværker- og Bestillingsmandshjem. Hvis det var Meningen, at vi fra vor Side ved vor Modstand mod Lovforslaget vilde beskytte enkelte Klasser, saa maatte det da netop være disse Folk, disse smaa Hjem, vi vilde beskytte. Vi har peget stærkt paa, hvor vanskeligt det i Fremtiden vil blive for disse Hjem at hjælpe deres Børn til at gaa Lærervejen, men Hovedindvendingen mod den skærpede Optagelsesprøve er den, at vi ønsker, Optagelsesprøven skal hvile paa Folkeskolens Grund, saaledes at Kravene ved Optagelsesprøven til Seminarierne ikke holder velbegavede unge Mennesker, der ikke har en realeksamenspræget Uddannelse, ude fra at gaa den Vej. Nu siger den højtærede Undervisningsminister, at denne Prøve efter Lovforslaget hviler paa Folkeskolens Grund, men den højtærede Minister indrømmer samtidig — det vil jeg betragte som et Svar ogsaa til det ærede Medlem Hr. A. M. Hansen, der sagde, at det var en Paastand fra min Side, at det vilde vare to Aar at forberede sig til Optagelsesprøven efter det foreliggende Lovforslag —, at der vil kræves 1½ à 2 Aars Uddannelse efter Folkeskolen. (Undervisningsministeren [Borgbjerg]: 1½, højst 2 Aar). Det kan altsaa tænkes, at det gaar op til 2 Aar. Hvis man vil sige, at denne Prøve hviler paa Folkeskolens Grund, saa kan man sige, at alle Prøver i vort Land hviler paa Folkeskolens Grund. Alene det, at man nu ved Optagelsesprøven kræver Kendskab til Sprog, viser, at denne Prøve ikke hviler paa Folkeskolens Grund, for

fremmede Sprog er ikke obligatoriske Fag i Folkeskolen.

Jeg skal i Anledning af, at det ærede Medlem Hr. Vilhelm Rasmussen var inde paa at citere, hvordan Forstander Vinther saa paa Optagelsesprøven, henviser det ærede Medlem til et Citat, der ogsaa er af Forstander Vinther. Hvis det ærede Medlem vil slaa op i Skolebladet „Hjemmet og Skolen“ for Maj 1924, vil det ærede Medlem se, hvordan Forstander Vinther da saa paa Optagelsesprøven. Der siger han netop:

„Kunde vi paa Seminarierne faa de bedste af dem, som er gaaet ud af Folkeskolen med virkelig god Skolekundskab, og som derefter i de unge Aar har anvendt den rigelige Fritid, Ungdommen nu har, til fri Læsning, Besøg paa en god Efterskole eller Folkehøjskole o. s. v., saa vilde vi være særdeles vel stillede.“

Det er, som sagt, ogsaa et Citat af Forstander Vinther, og den Udtalelse er i hvert Tilfælde fremsat senere end den, det ærede Medlem førte frem.

Det ærede Medlem Hr. Vesterager følte sig ilde berørt af, at jeg havde sagt, at han og hans Parti havde gjort det første Skridt paa Fortabets Vej. Det ærede Medlem mente øjensynligt, at jeg dermed alene sigtede til, at de Herrer stemmer sammen med Socialdemokraterne om dette Lovforslag. Nej, det var ikke alene det, skønt man nok kan blive lidt betænkelig, naar dette sker to Gange i een Uge. Nej, det, jeg sigtede til, var det ærede Medlems March bort fra sit Standpunkt i den store Skolekommission. Nu skal jeg indrømme, at det konservative Folkeparti havde jo ogsaa dér det ærede Medlem Hr. J. Oskar Andersen, og hans Standpunkt i Kommissionen var et noget andet end det ærede Medlems. Det ærede Medlem har utvivlsomt bøjet sig ind under Videnskaben her, men naar det er saadan, skal det ærede Medlem ikke staa her og bebrejde andre, at de er løbet fra deres Standpunkter. Det ærede Medlem modbeviste ikke et eneste af de Tilfælde, hvor jeg havde paapeget, at det ærede Medlem havde skiftet Standpunkt. Det eneste, som det ærede Medlem forsøgte at modbevise, var min Omtale af det kirkelige Tilsyn med Seminarierne, men dér forekommer det mig, at det ærede Medlem gik lidt over Gevind. Han vilde endda paastaa, at dette Tilsyn ikke alene nu gennem Lovforslagets § 8 blev stadfæstet, men at det yderligere blev lovfæstet overfor de private Seminarier i § 16. Nu ved jeg ikke, hvad det ærede Medlem mener med dette, men jeg kan i